

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uradništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Revizija ustave v Belgiji.

V nobeni evropski državi niso politična nasprotstva tako ostra in nevarna, kakor v mali Belgiji, kjer se borijo z nečuveno srditostjo liberalci in konservativci, kjer se pa tudi republikanci in socialisti tako rapidno množijo, da se bodočnosti boji celo kralj Leopold sam.

Liberalna stranka belgijska, katera je prav za prav ustvarila malo to kraljestvo, gospodovala je dolgo vrsto let in končni svoj poraz sama zakrivila baš s tem, da je bila vse, samo liberalna ne. Belgijakim volilcem presedal je tisti bourgeois-liberalizem, ki je nekoč cvetel tudi pri nas v Avstriji, in posledica tega je bila ta, da so prišli konservativci in sicer katoliški konservativci na krmilo. Vsled tega pa liberalna stranka še ni izgubila poguma, nego začela z vso silo delati proti konservativni vladi. Gospodarska nepravilnost belgijskih manchester-liberalcev ustvarila je bila tiste elemente, iz katerih se rodijo mejnarodni socialisti, a vladohlepnost liberalcev hujskala je te legije proti konservativni vladi ter je zlorabljala v uprizoritev velikih štrajkov in drugih demonstracij, ki gotovo niso bile interesom države koristne. Belgijaki liberalci in socialisti so si teoretično sicer nasprotniki, a v boju proti konservativni večini v narodni zbornici so zložni in jedini; vsaka stranka upa trdno, da bode mogla ribariti v motni vodi.

Dokler so bili liberalci gospodarji v deželi, niso nikdar mislili na to, da bi delavskemu stanu dali kake bodisi še tako majhne politične pravice, sedaj pa, ko se bore proti konservativni vladi, pajdašijo se s tistimi elementi, ki zahtevajo občno volilno pravico, katera bi, da se dejanski uvede, uničila baš liberalno stranko. Pritisk socialistov in liberalcev, nespretnost konservativne vlade, ki je prisilila kralja v znano, akopram tajno pogodbo z Nemčijo in trdovratnost parlamentarne večine, ki v socialno-političnem oziru ničesar neče storiti, vse to razburilo je javno mnenje v Belgiji tako zelo, da se vlada ni mogla upreti predlogu liberalca Jansona, da je nemudoma začeti revizijo ustave.

Tega je že leto dni, a minoli teden stopila je vlada s svojim načrtom pred narodno zbornico

in vsakomur je jasno, da bode razprava o novi ustavi začetek popolnemu prevratu v Belgiji, zakaj razmere so take, da bode lahko nastala nevarna kriza. Vladnega načrta glavna hiba je ta, da skuša zadoščati raznim strankarskim interesom in baš zaradi tega nastala bode skoro splošna opozicija. Glavni točki, katerim bode nasprotovala s konservativno vlado nezadovoljne stranke sta pa ti, da skuša vladni načrt ščititi tudi interese konservativnih volilcev in da hoče pomnožiti upliv kralja v toliko, v kolikor bode imeli več pravic volilci in v kolikor se bode sploh demokratizirala ustava. Zlasti tej namerjani pomnožitvi kraljevih predprav upirali se bodo takisto konservativni kakor liberalni poslanci. „Referendum kralja“, to zahteva namreč novi načrt, dal bi vladarju pravico, da se obrne naravnost do volilcev, ako bi obe zbornici vsprejele kak zakon, kateremu kralj neče pritrditi. To določbo zahteval je kralj sam in to svedoči, kako velike so skrbi dinastije. Že ta določba sama bi zadoščala, da zavrže zbornica predloženi vladni načrt, zakaj nobena stranka v Belgiji ni voljna pomnožiti kraljev upliv v toliki meri, kakor to predlaga vlada, sosebno pa ne, ker bi se to moglo zgoditi le na stroške ustavnih pravic naroda. Razven te določbe je pa v načrtu še čela vrsta drugih, katere perhorecirajo vse stranke v zbornici, ni je pa določbe, katera bi ustregla kolikor toliko upravičenim terjatvam socialistov, ki so faktično najmočnejša stranka v vsej državi.

Vladni predlog izročila je zbornica posebnemu odseku v poročanje — v prvi vrsti pač zato, ker je sedanji čas jako neugoden za rešitev te zadeve. V soboto sklenila je zbornica odložiti razpravo definitivno do meseca aprila, a tudi to ne bode pomagalo nič, zakaj revizijo je sprožila stranka, katera bi rada prišla do vlade ter se poslužuje nepoštenih sredstev, kakor se jih poslužujejo te vrste liberalci tudi drugod. Konservativna vlada je sedaj v veliki zadregi; angažovana je v toliki meri, da se ne more umakniti, narod je razburjen do skrajnosti in bati se je resnih izredov, a parlamentarni stranki, konservativna in liberalna, se pripravljata na boj proti ministerstvu. Kaj čuda, da se čuje vse bolj pogostoma klic: Vive la république!

Govor poslanca dr. A. Ferjančiča

v 105. seji državnega zbora dne 28. jan. t. l.

(Konec.)

Dosedanja odgoja, posebno kakoršno nahajamo pri sodnijskem naraščanju, zdi se mi popolnoma nepripravna. Nič novega ne povem, če pravim, da se naraščaj sodnijskega osebja cela leta uporablja izključno v vodstvo zapisnikov v kazenskih zadevah. Če se torej pomisli, koliko večje in obširneje je civilno pravosodje od kazenskega, presodi se lahko, kako jednostransko se odgaja naraščaj za sodnijski posel. Tako se skoro izključno godi v provinciji. Nekoliko bolje je stvar na Dunaji. Tu se vsaj vežbajo pri raznih sodiščih, a tudi ne po kakem gotovem načrtu. Tudi tu čujejo se pritožbe, da se uporablja naraščaj za izdelavanje takozvanih „šimelnov“, za vzdrževanje prometa mej sodnikom in pomožnimi uradi, posebno mej registraturo, ki je včasih precej oddaljena. Čital sem v neki brošuri, da so Dunajski praktikanti razmotrivali že večkrat uprašanje, bi li ne kazalo da se jim dajo „konji za ježo“, da se jim tako olajša njih službovanje. (Veselo.)

Sicer bode visoka zbornica pri posvetovanji in pri sklepanji o predlogi glede pripravljalnega službovanja se izrekla, a poudarjati moram kar sem že prej omenil, da je neobhodno potrebno, da se teorija in praksa združita v pravo razmerje in da se še le po tem in ne samo po vseučiliških študijah uzgajajo dobri pravniki. (Pravo!)

V kratkih besedah dotaknem se družega uprašanja, k čemur mi daje povod §. 1. Ta §. kakor se je večkrat omenjalo, nema sicer izključnega namena, določevati pravno- in državno znanstvene študije, ki naj zagotovo kvalifikacijo za javno službovanje; vseučilišča in pravno- in državnoznanstvene študije — to se je že mnogostransko naglašalo — imajo še drug namen, a vendar je prvi namen posebno važen. Če pa ta kvalifikacija hoče biti popolna, mora konečno biti tudi jezikovna sposobnost dokazana (odobrovanje) da pravnik zamore mej prebivalstvom, mej katerim deluje, tudi opravljati svojo službo. (Pritrjevanje.)

To uprašanje se morda na prvi pogled ne vidi v najtesnejši zvezi s to predlogo, a mi Jugoslovani občutimo prav zelo pomanjkanje taci odredb. (Odobrovanje.) Naši severni rodni bratje Poljaki in Čehi imajo svoja vseučilišča, na katerih se v njihovem jeziku prednašajo pravniške discipline, celo Italijani so na boljem nego mi, kajti oni imajo svoja italijanska predavanja na vseučiliščih v Inomestu. Samo nam Jugoslovanom nedostaje na

LISTEK.

Potovanje cesarja Leopolda po Kranjskem l. 1660.

iz italijanske prevel M. L.

(Dalje.)

Ko se je svršil cesarski obed, podali so se ti dostojanstveniki k svojim mizam (v dvorani bratovščine av. R. T., v sedanji hiši stolnega župnika), kamor so bili povabili premuogo vitezov. Prva miza je bila grofa Thurna kot velikega majordoma. K tej so bili povabljeni: cesarjev mojster konj grof Dietrichstein, grof Viljem pl. Oettingen, baron Ferdinand Hohenfeld, grof Friderik Oettingen, vicedom nadškofa Saleburškega grof Andrej Rosenberg in grof Sigismund Dietrichstein.

Drugo mizo je bil priredil veliki maršal grof Auersperg in povabil k njej monsinjora sufraganskega škofa (Vacana) zelo učenega prelata, ki je zaslužil nositi rudečo kapo, potem pa še šest drugih vitezov, ki so imeli visoke službe.

Tretjo mizo je bil priredil baron Lamberg in četrto veliki komornik grof Auersperg. Obadva sta

bila povabila mnogo vitezov k njiju bogatim mizam, ali ker nesta izročila heraldu zapisnika njih imen, zato preidemo molče mimo njih.

Peta miza je bila velikega lovca grofa Kiesla, izvrstnega in dostojanstvenega viteza. Ta je bil povabil sledeče gospode: grof Kinsky, g. Lovrenc pl. Paradeiser, g. Fabijančič, g. Ivan Jurij Rost, g. Hytzing, g. pl. Gallenfels, g. Apfalter, g. Rudolf Moškon, g. Avgustin Paradeiser, g. pl. Staudach, g. pl. Schönberg, g. gradnik Ramschüssel, in g. Ramschüssel mlajši. — Ta miza je imela največ (14) povabljenih izmed vseh drugih.

Šesto mizo je bil dal pogrnuti poveljnik konjištva baron Eck in povabil k njej nekaj vitezov, ali herald ni izvedel za njih imena.

Sedma miza je bila dednega sokolarja barona Panizzola, izvrstnega plemiča. Njegovi povabljeni so bili: monsinjor prelat Danjel Andrej pl. Raunach, baron Ludvik Valerij Barbo, zelo hraber vitez; baron Andrej Fin, baron Jurij Lamberg, g. Rasp, g. Giancovich, dva gg. brata Affettan, g. Modaxt, g. Karl Barbo, g. baron Baz in baron Caraduzzi.

Osmo mizo je bil priredil veliki stolnik in deveto veliki točaj. Imena njih povabljenecv se pa ne zapišejo, ker niso bila naznanjena heraldu, ki bi

jih bil prav rad uvrstil v število tolikih vitezov, ki so povzdigovali to svečanost.

Miza slobodnih gospodov je bila pripravljena za trideset oseb, ali prišlo jih je malo: baron Paravicino, cesarski odposlanec in zelo zaslužen vitez; baron Ivan Anton Lamberg, g. Peter d'Argenti, cesarski svetovalec; g. Zeheg, g. Kron, domač plemič in še deset drugih gospodov. (Pri vseh mizah je bilo 96 gostov.)

Opustimo popis velikih veselice, ki so jih pripravljali meščani vsak dan. Vse je bilo veselo tako redke svečanosti in dokler je bilo Nj. Vel. v mestu, streljali so skoro neprenehoma iz pušk in spuščali cesarske pozdrave iz topov, ki so bili drugače urejeni, nego po drugih mestih in krajih, skozi katere smo potovali. Zato pa je dajal herald zaslužen pohvalo radodarnim vitezom Kranjskim:

Signa cadent Turcis, sternentur corona Lunae:

Nam sua Carnioli fortiter arma parant.

(To je bil gotovo kak transparent, ali javen napis; morda celo slika z napisom, na kateri se je videlo, kako blede turški polomesec, ker se Kranjci pripravljajo na orožje.)

(Konec prih.)

vseh avstrijskih vseučilišč vsaka akademična razprava kake pravniške discipline. (Čujte, čujte!)

Naj se mi ne ugovarja, kakor že rečeno, da ta predloga nema nobenih določb v jezikovnem oziru. To priznavam in vem, da bodo določbe tega zakona se uporabljale na vseh učiliščih brez ozira na učni jezik. Vender se mi zdi umestno, da omenjam te naše pritožbe, temveč, ker je čutimo prav živo in bolešno. Poljska vseučilišča v Krakovu in v Levovu in češko v Pragi gotovo niso nastali samo iz tega vzroka, da bi se samo znanost gojila na njih, nego rodila jih je tudi praktična potreba, da podele kvalifikacijo za sodelovanje pri pravosodju bodi si kot zagovornik bodisi kot sodnik. Posebno italijanska predavanja na vseučiliščih v Imostu imajo na eminenten način ta namen.

V živem spominu so mi jako neprijetne besede, s katerim je Njegova ekselencija gosp. naučni minister ob svojem času v budgentnem odseku odgovoril na zastopniku, ko je sprožil to uprašanje: da bi nedostajalo potrebnih in kvalifikovanih docentov. Ugovarjati moram g. naučnemu ministru, da ima sploh znanje, ali da ima tako znanje o slovenskih pravniki, da bi bila utemeljena taka sodba od njegove strani. (Tako je! na desni.) Sicer pa nam ni do tega, da bi se take odredbe uvedle na Graškem vseučilišču. Mnogo ljubše bi nam še bilo, če se uvedejo kje drugod. In če se reče: Morda ali bržkone ne bode pripravnih docentov, vidi se jednaka tožba in jednak dvom iz poročila odsekov. Tu se je dvomilo, da se bodo našli za na novo uvedeno avstrijsko državno zgodovino pripravnih docenti in vender se uvede ta disciplina (čujte! čujte!) in minister zagotavlja, da si bode moral pomagati s profesorji filozofije in da bode storil vse, da pridobi docentov za to stroko. Naj se uvedejo predavanja v sloveskem jeziku, in docenti našli se bodo brez dvoma. (Tako! je na desni) samo vedeti jim je treba, da se jih bode namestilo, zakaj delajo in zakaj se jim je pripraviti.

Prednašanj v svojem maternem jeziku ne dosežemo na vseučilišču, in ko sem nedavno v pravem odseku sprožil misel, da bi v določilih o izpitu za sodnijsko sposobnost bila vsprejeta vsaj odredba, kakor jo je že imel odluk od l. 1854. bil je, žal, zastopnik nam sorodnega naroda, ki je temu ugovarjal (Čujte! čujte! na desni.) kar me je posebno bolelo.

Vseučilišče nam torej tega ne da, izpit za sodnijsko sposobnost naj se tudi ne bavi z jezikovnim uprašanjem; uprašati se moramo torej končno, kje hočemo rešiti to jezikovno uprašanje, ki nam je toliko važno. (Tako je! na desni.)

Jezikovno uprašanje je tako uprašanje, katero moramo razmotriti brez predsodkov in odkrito, temu se je treba priučiti; če smo se znebili predsodkov, potem se bode našlo kot samo ob sebi razumljivo, da se to uprašanje mora rešiti.

Na svoje zadoščenje lahko konstatujem, da so se poslednji čas nazori o tem precej oblažili. Poročevalec o učnem redu sam rekel je pri debati o finančnem zakonu izrecno, da se mora vsakemu narodu zagotoviti njegova narodnost in njegov jezik, ako hočemo dospeti do uspešnega delovanja. (Živahno pritrdjevanje na desni.)

Če torej ne moremo pričakovati dokaza kvalifikacije v jezikovnem oziru niti od vseučilišča, niti od sodnijskega izpita, opirale se bode pravniške uprave še dalje na ona spričevala, kakor se rabijo dandanes za tak dokaz, na spričevala, katera oskrbi, kdor koli si bode, na spričevala, katera se mnogokrat pridobije na prav nehoneten način. (Prav resnično! na desni.)

Ne bodem govoril na dalje, kajti namenil sem se, govoriti prav na kratko, a končno hočem le omeniti, da mi je bil namen, tudi pri tej predlogi poudarjati potrebo svojega naroda, potrebo, kateri naj zadošča vseučilišče kolikor more.

In ker ta predloga tem naredbam, kakor se jih mi nadejamo, ne prejudikuje, temveč so te naredbe mogoče v okviru te predloge, glasoval bodem zanjo. (Živahno odobravanje na desni.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. februarja.

Državni zbor.

Soboto začela se je v poslanski zbornici glavna razprava o vladni predlogi glede subvencije Dunavski parobrodni družbe. Ta predloga ni poslanec kar nič simpatična in nekatere parlamentarne frakcije, ki niso zadovoljne s posamnimi točkami te predloge, sklenile so staviti primerne preuredbe, katere bodo bržkone obveljale. Doslej oglašili so se kot govorniki proti predlogi Kaftan, Formanek, Szepeanowski in Steinwender. — Vlada je danes prodala žila državnemu zboru tudi predlog o novih Dunajskih prometnih zgradbah.

Slovani v Šleziji.

Zaupni možje slovanske stranke v Šleziji zborovali so te dni v Opavi ter ukrenili več resolucij glede faktične izvršitve narodne ravnopravnosti pri uradih. Posvetovali sode tudi, kako bi bilo mogoče doseči za kulturni napredek Slovanov v Šleziji neohodno potrebno reformo ljudskih na narodni podlagi. Shod je ukrenil prositi slovanske državne po-

slance, zlasti češke, naj zastavijo ves svoj vpliv, da bo vlada vender že rešila in sicer ugodno rešila želje in prošnje Slovanov šleskih. — Siromakom Slovanom v Šleziji godi se skoro tako, kakor našim koroškim bratom — s tem je povedano dovolj.

Po ogerskih volitvah.

Javna razburjenost, katera je nastala valed novih volitev na Ogerakem, se še vedno ni polegla in ter je posamni volilci ne morejo več na voliščah „poleg navade stare“ pretepati in nabijati, začeli so po časnikih polemizovati, da je strahota. Opozicijonalcu očitajo vladni stranki, da je potrošila 739 000 gld. za agitacijo, kar ta tudi ne taj. Moric Joki piše celo, o „borni“ svoti 739.000 gld. trdeč, da to ni nič za volitev. V največji zadregi pa so vse stranke zaradi konservativno-katoliškega upliva na volitve. Doslej bile so vse madjarske stranke narodne in liberalne, zdaj nakrat začeli so katoliški nižji duhovniki snovati posebno katoliško stranko. Ta nova stranka ni nobeni starih simpatična in vse hite, da jo pobijejo čim prej mogoče.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Nezadovoljni radikalci so se nekoliko pomirili. Pasić potolažil jih je vse, na kakšen način, tega pač ni moči povedati. V tajni seji radikalnega kluba bile so baje kaj hude razprave zlasti zaradi državnega proračuna, a vlada rešila je vender svoj načrt, sosebno za to, ker klub ni hotel delati ovir pogajanju zaradi trgovinske pogodbe z Avstrijo. Klub izvolil je poseben odsek, nekakšno oblast, kateri je nalog nadzorovati vladno politiko, zakaj vlada je obljubila, da se ne loti brez vednosti tega odseka nobenega politično važnega podjetja. — Vest, da so razni odlični srbski liberalci in naprednjaki povabili kraljico Natalijo, naj se vrne na Srbsko, je sicer resnična, toda v političnih krogih srbskih sadijo, da kraljica sedaj še ne bode prišla, pač pa, čim bode kralj polnoleten.

Ruske ekspedicije v Afriko.

Odkar je kazaški hetman Ačinov skušal priti v Abisinijo, opazuje ruska vlada skrbno vse kar se ondu godi. Svoječasno je bila poslala večjo ekspedicijo, katero je vodil kapitan Maškov in podpirala tudi ekspedicijo profesorja Kondakova, kateri ekspediciji sta imeli ne samo znanstveni namen nego sta bili tudi politično važni, ker je sedaj ruska vlada v abisinskih razmerah temeljito poučena. Kakor se čuje, pripravljajo sodaj na Ruskem novo ekspedicijo v Abisinijo, katero bode vodil znani ruski stotnik dr. Jelisejev. Ekspedicija namenjena je potovati v notranjo Abisinijo.

Revizija ustave v Belgiji.

Zadnji torek bila je v belgijski zbornici seja v kateri se je imela začeti razprava o reviziji ustave, za katero se je narod več let boril. Namestu pa, da bi se bila razprava začela, stavila je vlada predlog, da se preloži razprava do meseca aprila čemur je zbornica pritrdila. Vsed tega so zlasti delavski krogi zelo razburjeni. Še torek zvečer zbralo se je 4000 delavcev in ki so se posvetovali, kaj je sedaj storiti. Nekateri govorniki predlagali so, naj se nemudoma začne kaka akcija in napadali so celo krono. Zbor pritrdil je govornikom naukušeno in kričal: Živela republika! Tudi poulične demonstracije so se takoj začele in trajale vso noč.

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice 6. februarja. [Izv. dop.] Vi se pač smejete v mestu, ko se grejete pri topli peči v tako strogi zimi ter vem, da nas deželane in hribovce prav nič ne pomilujete, ko tavamo po visocem snegu kakor zgubljene ovce sem ter tja. — Na razpolaganje so Vam v predpustu vsakovratne veselice — tu in sem Vas pozivljejo mikavne zabave — mi pa premišljujemo strogo zimo — slabe čase in letine — ter ogromne davke. — V beli Ljubljani imate gledališča, drsališča, šetališča itd., kaj pa imamo mi na deželi? Ali menite, da imamo ravno te prednosti kot Vi meščani? Bog ne daj! Čujte!

Pota človeškega življenja so različna in tako me tudi moja opravila peljejo v različne kraje. — Vedno bil sem vaju peš hoditi ali pa voziti se po — vsaj kristijanskih potih — kakor ljudstvo navadno pravi; toda naletel sem ravno v ljubljanski okolici, da Vam kar naravnost povem, v vrhniškem okraju, na taka pota, da, po pravici Vam povem, pesa pomilujem — ako je primoran po njih hoditi. V poletju, ko je vender vsaka okrajna cesta lahko v najlepšem stanu, peljite se jedenkrat s Tržaške ceste čez hrib proti Horjulu. — Pomiluj Vas Gospod in — pa Vaš drób! — Ako Vam jarki, jame, luknje in razne skale ne zmešajo Vaših črev — srečni ste. — Kaj pa sedaj po zimi? Bog se nas usmili, kateri se vozimo po teh cestnih hribih snega. Tu se preobrnejo sani in z njimi vred izgine voznik v visocem snegu — tam zopet se srečata na okrajni cesti — pomnite to, dva nasproti se peljajoča voza. Ne moreta se drug drugemu ogniti,

jeden mora prekopicniti v grapo svoje sani ali voz s prtljago in ljudmi vred. — Kaj pravite, kdo pa je kriv tem nedostatkom na okrajni cesti? Kaj ne da — prav imam — župan tajate županije in pa načelnik cestnega odbora vrhniške okolice. Vprašam torej v imenu davkoplačevalcev ta dva, za vzdrževanje okrajne ceste publicana faktorja: Ni li vaša sveta dolžnost skrbeti za to, da je okrajna cesta vedno v dobrem, rabljivem stanu? — Pa kaj, naj zapade sneg še na tako visoko in debelo, če hočete v Ljubljano — prišel je boš že — mislije si zato postavljeni faktorji, da le meni ni treba snega gazit. — A še nekaj! Čujte, to Vam je zopet zanimivo! Tretje leto že teče, odkar je bila cesta čez Dobrovo-Brezje, Podolnico, Zaklanec na Horjul od sl. deželnega zbora mej okrajne ceste ušteda. Pred dvema leti pripeljal se je pač po tej cesti kakor v procesiji ves cestni odbor ljubljanske okolice. Po kaj, tega ne znam, da so se dobro imeli, to sem čul, a od poprave in izpeljave ceste pa ni duha ne sluha. — Kje hočemo iskati vzrok tej malomarnosti, kajti cesta je za to dolino toliko potrebna, kakor slepcu zdravo oko.

Naj bi te vrstice padle na dobra tla ter obrodile nekoliko sadu, upam, da se bodo naše ceste zboljšale. — Sicer pa imam še mnogo pripravljenega gradiva, katerega Vam ob priliki dopišljem.

Domače stvari.

— (Državni zbor.) Poslanec Spinčič in tovariši so v zadnji seji poslanske zbornice interpelovali pravosodnega ministra zaradi konfiskacij tistih hrvaških časopisov, ki zagovarjajo slovanako liturgijo.

— (Za družbo sv. Cirila in Metoda) izročil nam je vrli češki rodoljub g. Bolča svoto 1 gld. 20 kr., katero smo poslali vodstvu te družbe.

— (Premeščen je) g. nadporočnik Fridolin Kavčič, znan slovenski pisatelj in izumitelj zrcala za pregledovanje pušk, od ljubljanskega k Celovškemu brambovskemu polku.

— (Hymen.) Preteklo soboto poročil se je g. Rajko Perušek, c. kr. profesor na višji gimnaziji v Ljubljani, z gospodično Marico Rudežev, hčerko pokojnega vrliga domoljuba Dragotina Rudeža na Gracarjevem Turju. Čestitamo!

— (Gosp. Joh. Sima) priobčil je v današnji številki uradnega lista nekako izjavo, v kateri nas pozivlje, naj mu dokažemo, da je on spisal tisti impertinentni dopis v „Tagespošti“, katerega smo omenili v soboto. Mi g. Joh. Sime nismo nikjer izrecno imenovali in zato je tudi izjava njegova povsem nepotrebna in le dokaz, da nima posebno mirne vesti. Sicer pa vé g. Joh. Sima prav dobro, da mu nihče ne more tega dokazati, kar želi in baš to mu je dalo pogum spisati svojo izjavo. Kakor pa nista ni sobotna ni današnja notica naša dokaz za to, da je g. Joh. Sima pisatelj „Tagespoštinega“ dopisa, takisto tudi njega izjava „Zur Abwehr“ še ni dokaz, da on dotičnega dopisa ni pisal.

— (Takt — ka-li?) Običajno se vabijo na odlične dobrodelne plesne dostojanstveniki osobno. Jeli to potrebno ali ne, tega ne bomo preiskovali, bržkone pa bode ta navada še dolgo veljavna. Tudi odsek za prireditve trgovinskega plesa držal se je letos tega načela, vabil je tu in tam, samo prve osebe katero gré povabiti na trgovinski ples, predsednika trgovinske zbornice gospoda Perdana ni prišel nihče vabit, menda zato, ker je naroden. Vzlic temu, da je bil gospod Perdan povabljen tako, kakor vsak navaden pomočnik, prišel je vender na ples, ne zменеč se za brezaktnost odseka. Kdaj se bodo že vender narodni trgovski pomočniki ohrabрили in odpravili vedno nemškutarijo g. Treuna, kateri je dobro plačan zato, da širi nemškutarijo in dobiva s svojo brezaktnostjo „pri-jatelje“ trgovinskemu bolniškemu društvu.

— (Slovensko gledališče.) Včeranja predstava prinesla nam je zopet jedenkrat nekaj novega, to se pravi, za naš slovenski oder novega. Bila je to Zajčeva opereta „Mornarji na krov!“, ki se je predstavljala prav dobro in dosegla lep uspeh. Ta skladba izbornega našega jugoslovanskega skladatelja spada še v ono dobo njegovega delovanja, ko je bival še v tujini, namreč kot kapelnik v Carltheater na Dunaji. Offenbach s svojimi operetami spodbudil je dva mlada muzika na Dunaji, bila sta naš Zajc in Supé, oba slovanskega roda. Prvega privabila je kmalu hrvaška domovina, drugi delal je nadalje na nemškem polji ter postal slovit

nemški kompozitir operet. Zajc pokazal je že v tem delu, ki spada med operete njegove, zložene na nemške tekste, vse svoje prednosti, s katerimi se odlikujejo njegova poznejša dela, v prvi vrsti, da je mojster lahke prikupljive melodije. Zaradi tega postale so njegove operete v svojem času jako priljubljene na vseh nemških odrih in da je nadaljeval, postal bi bil prav nevaren konkurent Supéov. Dalje govoriti o Zajcu in njegovih slovanskih skladbah ni mesto tukaj. — Opereta predstavljala se je, kakor rečeno, prav dobro in bode nekateri mali nedostatki, neizogibni pri prvi predstavi, gotovo odpadli pozneje. Izmed solistov odlikovala se je v prvi vrsti gospdč. Daneševa, ki je prav umetniško dovršeno pela težko napitnico in nam pokazala brilantno koloraturo in krasen dolg trilec. Tudi v duetih z gospo Gerbičev držala se je prav vro. Gospa Gerbičeva bila je prav zal mornar in je pela in igrala prav dobro, kakor vselej, vendar se nam je zdela včeraj nekoliko prehlajena. Isto smo opazili tudi pri gosp. Bučarji, kar ni čuda, saj je vadležna hripa zdaj povsod na dnevnem redu. Sicer pa tudi njegova partija ni izredna tenorjeva in se je le žrtvoval, prevzemši jo. Svetovali bi mu, da jo v bodoče igra mirneje in se maskira bolje, včerajšnja maska ni bila srečna. Prav izborno držal se je zbor mornarjev, med katerimi so posebno ugajali sveži glasovi ženskega zbora. Zbori bili so študirani izvrstno in je občinstvo večkrat kakor solistom tudi zborovim točkam prav živahno izražalo svojo zadovoljnost. Očitno grajati pa moramo nesrečno idejo, ki je pokazala ves efekt, ki ga navadno doseže ženski zbor sosedinj, to so bili nepotrebni nosovi. Kaj tacega bi režija nikakor ne smela dopustiti, ker je bilo celo preveč primitivno in je jako kazilo ves ensemble, ki je bil sicer dober. Pohvalno omeniti nam je tudi dekoracije, katero je spretno naslikal g. Sršen. Občinstvo bilo je prav zadovoljno s predstavo in bode opereta pri bodočem predstavljanju le pridobila, ako se bodo nekateri počasni tempi vzeli bolj živahno, kakor to zahteva veseli značaj operetne muzike. Vse manje pevke in proza partije izvedli so prav povoljno, g. Nigrinova, g. Sršen, Urbančič, Malič, Tekalec. Ravnatelj g. prof. Gerbič je prav dobro vodil vso predstavo in ima glavno zaslug, da se je opereta izvršila tako dostojno. — Pred opereto igrala se je znana veseloigra „All right“ prav dobro in vzbujala mnogo smeha. Gg. Borštnikova, Danilova in Slavčeva in gg. Borštnik, Danilo in Verovšek izvedli so svoje vloge prav povoljno, vendar se nam poslednji ni zdel prav na svojem mestu. Če se ne motimo, igral je prej to ulogo g. Sršen, kateremu je na vsak način bolj primerna. G. Danilo ugajal je prav dobro v igri, vendar bi pa njega, oziroma režijo opozorili, da se črne brke in pa svetli lasje nikakor ne ujemajo. Bojazljivi mladenič Vržalek bi sploh ne potreboval brk, če jih pa že ima, naj bodo pa vsaj jednake z lasmi. Na take stvari gledati je dolžnost režije. —i.

— (Pritožba.) Prijatelj našega lista nam piše: Napako, da se narodni ljudje pogovarjajo nemški, smo že precej odpravili in v čitalnici so nemški glasovi le bolj redki; samo dramatični naši — umetniki še nečejo slovenski zvuati, vsaj sinoči so nekateri med občinstvom nekako ostentativno nemški govorili, kar gotovo ni umestno.

— (Trgovinski ples.) Tudi preteklo soboto, kakor vsako leto, privabil je ta vseh krogih Ljubljanskih priljubljeni ples prav odlično občinstvo v kazinsko dvorano. Za dobrodelni namen, namreč za bolniško in podporno zalogo trgovinsko, nabrala se je lepa vsota. Ples odlikoval se je po bogatem vencu krasnih in elegantnih dam Ljubljanskih iz vseh socialnih krogov. Pri kadriljah naštel se je 68 parov in se je plesalo z izredno živahnostjo do ranega jutra. Ples počastili so razni dostojanstveniki civilnih in vojaških oblastnih s svojo navzočnostjo in reči se sme, da se je ta ples prav vredno pridružil svojim prednikom in se zopet dobro obnesel, kakor vselej.

— (Obrotnijski venček.) Veselica, katero so priredili člani bolniške blagajne rokodelskih mojstrov včeraj zvečer, obnesla se je v vsacem oziru povoljno in se sme prištevati vrednim naslednicam nekdanjih meščanskih venčkov. Počastilo je venček s svojo navzočnostjo jako veliko število visocih dostojanstvenikov. Nj. ekselencija g. fml. Schilhavsky, g. brigadir Fuchs, g. polkovnik vitez Gariboldi, g. župan Grasselli, predsednik c. kr. kme-

tijske družbe ces. svetnik Murnik s soprogo, predsednik trgovske in obrtne zbornice g. Perdan, predsednik kranjske hranilnice g. Jožef Lukman, državni poslanec Ljubljanskega mesta g. Josip Kušar; gg. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, dr. Tavčar, notar Gogola itd. G. deželni predsednik baron Winkler bil je zaradi bolehnosti zadržan počastiti venček s svojim pohodom. Udeležilo se je venčka nad 450 oseb; drugo četvorko plesalo je pod izborno direkcijo g. Wofa 60 parov ter se je z vstrajnostjo plesalo do ranega jutra. Jako ukusno je odbor preskrbel plesne redove, obatoječe iz svežih cvetic in trav. Tudi finančni uspeh je dovoljen, kajti preostalo bode odboru nad 100 gld. za društvene namene. Odbor rešil je svojo nalogo gotovo v popolno zadovoljnost vseh udeležencev in tako tudi za bodoče leto položil temelj lepi veselici za naše obrtništvo.

— (Občni zbor) zadruga gostilničarjev, krčmarjev, kavarnarjev, skuharjev in žganjetočnikov bode v torek, dne 16. februarja t. l. ob 1/2 3 uri popoldne v magistratni dvorani. Na dnevnem redu je jako važna točka, namreč sprememba združnih pravil.

— (Tatvina.) Včeraj pri pogrebu gostilničarke gospe Zadnikarjeve ukrad je nepoznan tat nekemu dijaku iz žepa uro in verižico, katero je bil odščipnil. Tatu se niso zasledili.

— („Vrtec“) časopis s podobami za slovensko mladino ima v 2. letošnji številki nastopno vsebino. Vital (legenda); Kolumbovo jajce, gledališka igra (poslovenil Ivan Tomšič); Iz naše vasi (J. Barlič); Angelj varuh, pesem (s podobo); Iz spominov na babico (M. O. Petroviški); Tri sestre (Fr. Rup); Moli in delaj (posl. J. T.) Komu je najhuje (narodna basen); Skorec (s podobo); Zakaj drži grlica glavo po strani? (Legenda); Listje in in cvetje (raznosterosti).

— (Razpisane službe.) Na c. kr. višji gimnaziji v Ljubljani razpisano je mesto profesorja za klasično filologijo s slovenskim in nemškim učenim jezikom. Prošnje je poslati do 10. t. m. c. kr. deželneinu šolskemu svetu. — V Gorici je razpisano mesto c. kr. sodniškega pristava na mesto novomenovanega sodnika g. M. Rutarja. Nujna potreba bi bila, da dobi to mesto kak Slovenec.

— (Javna dražba) bode jutri v torek 9. t. m. v Spodnji Šiški. Prodajalo se bode na 1560 gld. cenjeno premično blago iz konkurzne mase Plautzove, namreč specerijsko blago, hišna oprava, dragocenosti, vozovi, sodi itd. Sodnijski komisar pri dražbi je c. kr. notar g. Gogola.

— (Občina velikoška) izvolila je, kakor se nam brzojavlja, pri včerajšnji seji z nadušenimi živio-klici obče spoštovana gospoda Danijela Šufalja, c. kr. sodnika, in Josipa Zupančiča, c. kr. davkarja v p., za častna občana.

— (Umrli je) dne 6. t. m. gosp. Anton Rozman, učitelj v Žabnici pri Kranji, v 30. letu svoje starosti vsled hripe, kateri se je pridružila plućnica. Bil je vrl učitelj in iskren rodoljub! Bodi mu blag spomin! — V St. Andražu na Koroškem umrl je za plućnico znani misijonar Jožef Kos, rojen v Cerkljah na Gorenjskem. — V Gorici pa je umrl c. kr. avskultant J. Plenker, o katerem pravi „N. S.“, da je bil Slovencem jako pravičeu uradnik, kakoršnih ni povsod. N. v m. p.

— (Dane Šaleške doline) sklenile so dne 21. t. m. prirediti v čitalnici v Šoštanju večjo veselico, katere dohodek je namenjen za nakup društvenega gledališkega odra. Pri tej veselici bode prvič nastopil domači mešani zbor. Komaj so domoljubne dame čitalnici nabavile prekrasen glasovir, že hočejo društvu še gledališki oder pripraviti. Naj bi ta rodoljubni čin posnemale dame družih krajev. Rodoljubi od blizu in daleč bodo svojo hvaležnost pokazali s tem, da se bodo prav mnogobrojno udeležili te veselice. Torej na veselo svidenje dne 21. t. m. v Šoštanju!

— (Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) na Štajarskem imelo bo dne 14. svečana ob 3 uri popoldne v prostorih g. Iv. Hausenbichlerja v Žalci svoj VI. občni zbor. Vapored: 1. Nagovor 2. Poučni govor g. učitelja Ant. Petrička o trtni uši. 3. Društveno poročilo. 4. Slavnostni govor g. D. Hribarja. 5. Vpisovanje novih udov oziroma vplačevanje letnine. 6. Splošna vprašanja in odgovori o kmetijstvu. Zborovanje kratkočasni domači moški kvartet. Po zborovanju prosto razveseljevanje.

— (Novo bralno društvo) ustanovili so v Biljah pri Gorici tamošnji rodoljubi pod imenom

„Kmetško bralno društvo“ ter odposlali pravila v potrjenje namestništvu v Trst. To je že drugo novo društvo v okolici Goriški, kar je veselo znamenje napredujoče narodne zavednosti.

— (Hripa v Trstu) je pobrala zadnji čas mnogo ljudij in je umrljivost skoraj dvakrat tako velika, kakor navadno ob tem času.

— („Lakroma“) imenovala se bode knjiga, katero je spisala cesaričinja-vdova Štefanija. Knjiga izšla bode v zalogi dvornega knjigarja Künasta na Dunaji in bode imela več ilustracij.

— (Čudne posledice hripe) pokazale so se pretekli teden v ženski kaznilnici v Zagrebu. Kakih 20 žensk začelo je besneti, upile in razsajale so, kakor da so zblaznele. Ker ni bilo mogoče umiriti jih, morali so pozvati na pomoč mestne stražnike in postreške, kateri so polagoma vsaj nekoliko napravili mir. Vladni tajnik dr. Rakovac preiskal je to čudno prikazen, katera je baje posledica hripe, in odredil potrebna zdravila. Ta slučaj vzbudil je živahno zanimanje v vseh zdravniških krogih.

Društvene veselice.

— (Cerkniška čitalnica) priredi veselico dne 14. februarja 1882 v prostorih gospoda A. de Schiava s tombolo in plesom. Godba: Češki kvartet Pleyl. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina znaša za ude 50 kr. od osebe, z družino 80 kr., za neude 60 kr. od osebe, z družino 1 gld.

— (Tržaškega podpornega in bralnega društva) veselični odsek priredi plesni venček v soboto 13. t. m. v dvorani „Tersicore“ v Trstu.

— (Pevko društvo „Adrija“ v Bar-kovljah) priredi v nedeljo 21. t. m. veselico s petjem, gledališko igro in plesom.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 7. februarja. Državni svet sklenil načrte zakonov o kmetijskih posestvih, ki se ne smejo prodajati.

Rim 7. februarja. Oddelek brodovja odplul v Aleksandrijo, da izroči khedivu voščila kralja in vlade italijanske.

Lisbona 7. februarja. Razburjenost med delavci, ki so brez dela raste, vedno bolj in vznemirja vse kroge. Časopisi zahtevajo, da se takoj ukrenejo potrebni koraki, da se preskrbi delo in odstrani nevarnost, da delavci začno pleniti po prodajalnicah živil.

Dunaj 8. februarja. Oficijelno se poroča, da je ladija „Najade“ došla včeraj v Palermo.

Atene 8. februarja. Kraljičina Sofija na hripi lahko obolela.

Novi Jork 8. februarja. Hotel Royal popolnoma pogorel. Gostje poskakali skozi okna. Mnogo mrtvih in ranjenih.

Razne vesti.

* (Paganinijeve gosli.) Te dni vzeli so kakor se to vsako leto jedenkrat zgodi, slavnega goslarja Paganinija gosli iz steklene omare, v kateri so shranjene v mestni hiši v Genovi. Slavni goslar Sivirol igral je nanje nekoliko sonat. Na ta način se hranijo gosli, da ne trpe škode, če bi se dalj časa ne igralo nanje.

* (Nova drama Zolova.) Slavni francoski pisatelj Zola bode skupno z Busnachom dramatičeval svoj najnovejši roman „La bête humaine“. Drama bode imela 9 slik, katerih prvih 6 je že gotovih. Predstavljala se bode v prihodnji zimi.

* (Povodnji na Ogerskem.) Iz Tolne se poroča, da je voda iz velikega Dunova preplavila stranski tok reke in napravila veliko škodo med ladjami, ki tam prezimujejo. Dve ladiji sta se potopili. Na jedni bilo je za 4000 centov blaga. Jeli kaj ljudij ponesrečilo, ni znano.

* (Divjaščina v Bosni.) V sarajevskem okraji splečalo se je prešlo leto nekoliko manj premij za roparsko divjaščino nego l. 1890. Ubilo se je 30 medvedov, 50 starih in 31 mladih volkov. Gotovo pa se je usmrtilo mnogo taci roparskih živali, za katere se ni zahtevala premija, ker se ni naznavila.

* (Kako dolgo žive živali.) Neki angleški učenjak je preračunal, da medved, pes in volk žive okoli 20 let, lisica in mačka okoli 15 let, veriverica in zajec 7 let, kurecina 30 let, konj okoli 30 let, istotako morski prašički, rinoceros 20 let. Višjo starost dožive kamele, včasih do 100 let, istotako krokarji, orel doživi tudi nad 100 let, istotako rom in želva, labudi doživeli so baje 360 let in slon 400 let, kar se je dognalo pri nekem slonu, ki ga je Aleksander veliki priplenil v vojni in posvetil solcu ter mu dal dotični napis narediti na hrbet. Čez 350 let bil je slon še živ.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 6. februarja.

V Trstu: 47, 34, 85, 82, 48.
V Linci: 88, 68, 10, 84, 63.

Tuji:

6. februarja.

Pri **Mali**: Kleinfeller, Weinberger, Kroschl, Pinner, Schreijer, Raab z Dunaja. — Dr. Leonardi iz Trsta. — Knener iz Škofje Loke. — Pfeiffer iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Stubenwal, Elbogen, Weisgerber, Surro, Spitzer, Milchspeiser z Dunaja. — Dolenc, Zalokar iz Kranja. — Rosenstein iz Lipskega. — Gedlika iz Reke. — Kowaschek iz Gradca. — Maček iz Zagreba. — Lan- kus iz Linca. — Majdič iz Celja. — Lenarčič iz Vrhnike.

Pri **bavarskem dvoru**: Holz iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	729.1 mm. 729.3 mm. 729.5 mm.	-7.6° C 2.0° C -2.4° C	sl. svz. sl. svz. sl. svz.	jasno jasno obl.	0.00 mm.
7. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	731.2 mm. 732.6 mm. 733.7 mm.	-8.4° C 3.6° C -2.6° C	brezv. sl. svz. sl. vzh.	megla jasno jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura — 2.7° in — 2.5°, za 2.2° in 2.1°
pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8.75	Špeh povojen, kgr.	62
Rež,	6.80	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4.39	Jajce, jedno :	24
Ora,	3.8	Mleko, liter	8
Ajda,	6.46	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	5.15	Telečje	58
Koruza,	5.10	Svinjsko	48
Krompir,	2.50	Kostrunovo	42
Leča,	12	Pišanec.	60
Grah,	12	Golob	24
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	187
Maslo,	84	Slama,	214
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	5

Štev. 1163 ex 1892.

(132—2)

Razpis lekarne.

Visoka c. kr. deželna vlada je z razpisom z dné 13. januarja letos,
štev. 619, dovolila

ustanovitev VI. lekarne v Ljubljani.

Vsled tega razpisuje podpisani magistrat konkurs za oddajo te lekarne
s pristavkom, da je določeno tej lekarni stajališče v onem delu mesta, ki
leži na vzhodni strani Cesar Jožefovega trga, Vodnikovih ulic in Resljeve ceste.

Prošnje za podelitev te lekarne je opremiti z dokazili o zakoniti spo-
sobnosti, o rojstvu in domovinstvu ter uložiti

do 15. marca letos

pri podpisnem magistratu.

Prosilcem je tudi dokazati, da so zmožni slovenskega in nemškega jezika,

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

v 4. dan februarja 1892.

Dunajska borza

dné 8. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.85	94.95
Srebrna renta	94.35	94.45
Zlata renta	112.15	111.65
5% marcna renta	102.85	102.95
Akcije narodne banke	1045.—	1032.—
Kreditne akcije	310.10	307.25
London	118.15	118.20
Srebro	—	—
Napol.	9.39	9.38 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.59
Nemške marke	57.87 1/2	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	188 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	108	35
Ogerska papirna renta 5%	102	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	124
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	160
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	—

Poštna upraviteljica

(125—3) išče se za Spodnje Štajersko.

Naslov se poizvé pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

V „Narodni Tiskarni“

v Ljubljani

sta izšli povesti:

Med knjigami in
ljudmi.

Češki spisal S. Čech,

preložil

I. Skalar.

Doktor Holman.

Božična povest.

Ruski spisal M. Boján,

preložil

I. J. Štefanov.

Cena 25 kr., — po pošti
30 kr.

„Pavliha“ ilustr. humoristični list

(jediní slovenski šaljivo-
zabavni list)

izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca

ter velja 1 gld. za četrt leta.

Uredništvo in upravnistvo v Ljubljani, Krakovski
nasip št. 18, I. nadstropje. (115—4)

Podpisanec naznanja uljudno, da se bode

prodajalnia

ranjcega Martina Peršina

pri sv. Križi pri Litiji potem javne dražbe na Hoi mesta
dne 11. februarja 1892 proti prav ugodnim pogojem
za pet let dala v najem.

Isti dan oddala se bode ravno tam tudi

gostilnica

z vsemi gospodarskimi poslopiji

v najem za dobo pet let.

Prodajalnia in gostilnica sta prav blizu farne cerkve
in bili doslej tudi zelo obilno obiskovani.

Več o tem se izvé pri podpisnem varuhu Peršinove
zapuščine.

Sv. Križ pri Litiji, dne 4. februarja 1892.

Franjo Miklavčič.

Oblastveno dovoljeni

zavod za prilepljenje razglasov

in pisarna

za posredovanje pri zasebnih opravilih.

Podpisanec naznanja, da mu je vis. c. kr. deželna
vlada za Kranjsko v Ljubljani z odlokom z dné 4. ja-
nuarja 1892. l. št. 15338 podelila

privoljenje za napravo in oskrbovanje
zavoda za prilepljenje razglasov

in

pisarne za posredovanje pri zasebnih opravilih

s pravicami, dajati razjasnila

o nakupu in prodaji hišne oprave in glasovir-
jev, o vnajemodalstvu stanovanj, kupcij in pro-
dajalnic, posredovati o nakupih in prodajah,
pri najemih in zakupih kmetijskih posestev,
mestnih hiš, graščin in selskih dvorcev (vil)

in prosi veleslavne oblastnije, zavode, podvzetja in častito
občinstvo posluževati se v vseh, bodisi prilepljenja urad-
nih ali zasebnih razglasov po ulicah mesta ali zasebno
poslovnega posredovanja tikajočih zadevah mojega zavoda.

Z zagotovilom, da se hočem potruditi vsa mi dana
naročila natančno in točno izvršiti, podpišem

z odličnim spoštovanjem

Vekoslav Kališ

(68—5)

Prešernov trg št. 3.

Velika Praška razstavna loterija.

(35—12)

Glavni dobiček

goldinarjev

100.000

goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja J. C. MAYER.